

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
752/07.11.2019

SENAT
PREȘEDINTE
Nr. I. 307
Data. 7 XI 2019

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România

Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80

Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.2237A/2019

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ
NR. 8656 / 07 NOV 2019

Domnului

TEODOR MELEȘCANU

Președintele Senatului

În conformitate cu dispozițiile art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm, alăturat, în copie, Decizia Curții Constituționale nr.537 din 25 septembrie 2019, definitivă și general obligatorie, prin care Curtea Constituțională a admis obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și a constatat că Legea privind transmiterea unor imobile aferente infrastructurii portuare din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor aflate în concesiunea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Dunării Fluviale”-S.A. Giurgiu în domeniul public al comunei Cetate.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosarul nr.2237A/2019

DECIZIA nr.537
din 25 septembrie 2019

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind transmiterea unor imobile aferente infrastructurii portuare din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor aflate în concesiunea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Dunării Fluviale”- S.A. Giurgiu în domeniul public al comunei Cetate

Valer Dorneanu	- președinte
Cristian Deliorga	- judecător
Marian Enache	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Gheorghe Stan	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Elena Simina Tănăsescu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Mihaela Senia Costinescu	- magistrat-asistent șef

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind transmiterea unor imobile aferente infrastructurii portuare din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor aflate în concesiunea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Dunării Fluviale”- S.A. Giurgiu în domeniul public al comunei Cetate, obiecție formulată de Președintele României, în temeiul art.146 lit.a) din Constituție și al art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

2. Cu Adresa nr.CP1/1037 din 25 iulie 2019, Președintele României a trimis Curții Constituționale sesizarea formulată, care a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.6123 din 25 iulie 2019 și constituie obiectul Dosarului nr.2237A/2019.

3. **În motivarea sesizării de neconstituționalitate**, autorul obiecției susține că prin conținutul său normativ legea dedusă controlului de constituționalitate contravine art.1 alin.(4) și (5), art.61 alin.(1), art.102 alin.(1), art.120 alin.(1), precum și art.147 alin.(4) din Constituție.

4. Dispozițiile art. 860 alin. (3) din Codul civil, care reglementează trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale și invers, conțin două teze: prima teza vizează bunurile ce formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului, iar teza a doua are în vedere bunurile aflate în domeniul public al statului, dar care nu fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Bunurile care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice pot fi transferate din proprietatea publică a statului în cea a unităților administrativ-teritoriale în condițiile procedurale prevăzute de art.9 alin.(1) din Legea nr.213/1998, dispoziții aflate în vigoare la momentul adoptării legii de către Parlament, respectiv prin hotărâre a Guvernului.

5. Bunurile supuse transferului din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor în domeniul public al comunei Cetate, județul Dolj, sunt nominalizate generic în categoria cuprinsă în capitolul I pct.22 din anexa la Legea nr.213/1998, intitulată *Lista cuprinzând unele bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale*. În privința acestor bunuri, prin Decizia nr.384 din 29 mai 2019, Curtea Constituțională a reținut că nominalizarea lor în listă nu are semnificația declarării ca bunuri ce fac obiectul exclusiv al proprietății publice, enumerarea din anexă având caracter exemplificativ, prin aceasta încercându-se o delimitare, în principiu, a domeniului public al statului, a domeniului public județean și a domeniului public local al comunelor, orașelor și municipiilor.

6. Regimul juridic al bunurilor cu privire la care se intenționează transferul interdomenial (imobile aferente infrastructurii portuare) este stabilit prin Ordonanța Guvernului nr.22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile,

utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare. Având în vedere că, potrivit art.6 din ordonanță, infrastructura de transport naval cuprinde și infrastructura portuară, indiferent de forma de proprietate, iar infrastructura supusă transferului nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, în lipsa unei declarații exprese a legii organice, aceasta ar fi trebuit trecută din proprietatea publică a statului în cea a unității administrativ-teritoriale prin hotărâre a Guvernului, la cererea Consiliului Local Cetate, județul Dolj, potrivit art.9 alin.(1) din Legea nr.213/1998, în vigoare la momentul adoptării legii criticate. Or, aprobarea transmiterii acestor imobile prin lege, ca act al Parlamentului, contravine art.1 alin.(4) și (5), art.61 alin.(1) și art.102 alin.(1) din Constituție. Mai mult, nerespectarea procedurii legale și lipsa manifestării de voință a Consiliului Local Cetate, județul Dolj, atrag și încălcarea art.120 alin.(1) din Constituție ce consacră principiul autonomiei locale. Se invocă, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr.384 din 29 mai 2019, par.45-53, cu concluzia că legea supusă controlului contravine și dispozițiilor art.147 alin.(4) din Constituție, nesocotind rolul Curții Constituționale.

7. Autorul obiecției arată că, deși prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ se abrogă procedura transferului de bunuri proprietate publică prevăzută în Legea nr.213/1998, această intervenție legislativă este ulterioară adoptării legii criticate de către Parlament, astfel că aprecierea constituționalității adoptării acesteia trebuie raportată la dispozițiile legale în vigoare la momentul respectiv. Mai mult, soluția legislativă cuprinsă în art.9 alin.(1) din Legea nr.213/1998 este preluată în art.292 alin.(1) din Codul administrativ, iar împrejurarea că noua normă adaugă sintagma „dacă prin lege nu se dispune altfel” nu poate fi interpretată în sensul introducerii posibilității transferului interdomenial prin lege ca act al Parlamentului. Unei atare interpretări i se opune jurisprudența Curții Constituționale, reprezentată de Decizia nr.384 din 29 mai 2019, par.55. Prin urmare, indiferent de dispozițiile legale la care s-ar raporta legea supusă controlului, cele în

vigoare la momentul adoptării legii ori dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, transferul interdomenial al infrastructurii portuare dispus prin lege, ca act al Parlamentului, este neconstituțional.

8. În concluzie, autorul obiecției solicită admiterea sesizării de neconstituționalitate și constatarea neconstituționalității Legii privind transmiterea unor imobile aferente infrastructurii portuare din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor aflate în concesiunea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Dunării Fluviale” - S.A. Giurgiu în domeniul public al comunei Cetate, în ansamblul ei.

9. În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

10. Autoritățile publice menționate nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la obiecția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, raportul judecătorului-raportor, dispozițiile Legii privind transmiterea unor imobile aferente infrastructurii portuare din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor aflate în concesiunea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Dunării Fluviale”- S.A. Giurgiu în domeniul public al comunei Cetate, precum și prevederile Constituției, reține următoarele:

11. Actul de sesizare are ca obiect al criticilor de neconstituționalitate dispozițiile Legii privind transmiterea unor imobile aferente infrastructurii portuare din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor aflate în concesiunea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Dunării Fluviale” - S.A. Giurgiu în domeniul public al comunei Cetate, în ansamblul său.

12. Autorul sesizării susține că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art.1 alin.(4) și (5), art.61 alin.(1), art.102 alin.(1), art.120 alin.(1), precum și în art.147 alin.(4).

13. În vederea soluționării prezentei obiecții de neconstituționalitate, Curtea va proceda la verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a acesteia, prevăzute de art.146 lit.a) teza întâi din Constituție și de art.15 alin.(2) din Legea nr.47/1992, sub aspectul titularului dreptului de sesizare, al termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și al obiectului controlului de constituționalitate. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, iar cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează a fi cercetate în ordinea menționată, constatarea neîndeplinirii uneia având efecte dirimante și făcând inutilă analiza celorlalte condiții (a se vedea, în acest sens, Decizia nr.334 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.455 din 31 mai 2018, par.27, sau Decizia nr.385 din 5 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.488 din 13 iunie 2018, par.32).

14. Sub aspectul *titularului dreptului de sesizare*, prezenta obiecție de neconstituționalitate a fost formulată de Președintele României, care, în temeiul art.146 lit.a) teza întâi din Constituție și al art.15 alin.(1) din Legea nr.47/1992, are dreptul de a sesiza Curtea Constituțională pentru exercitarea controlului de constituționalitate *a priori*, fiind, așadar, îndeplinită această primă condiție de admisibilitate.

15. Referitor la *termenul în care poate fi sesizată instanța de control constituțional*, potrivit art.15 alin.(2) din Legea nr.47/1992, acesta este de 5 zile de la data depunerii legii adoptate la secretarii generali ai celor două Camere ale Parlamentului, respectiv de 2 zile, începând de la același moment, dacă legea a fost adoptată în procedură de urgență. Totodată, în temeiul art.146 lit.a) teza întâi din Legea fundamentală, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității

legilor înainte de promulgarea acestora, care, potrivit art.77 alin.(1) teza a doua din Constituție, se face în termen de cel mult 20 de zile de la primirea legii adoptate de Parlament. Cu privire la acest aspect, se constată că legea supusă controlului a fost adoptată, în procedură ordinară, de Camera Deputaților, Cameră decizională, în data de 26 iulie 2019, a fost depusă, în data de 1 iulie 2019, la secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare cu privire la neconstituționalitatea legii, și apoi trimisă spre promulgare, în data de 6 iulie 2019. Prezenta sesizare a fost înregistrată la Curtea Constituțională în data de 25 iulie 2019. Într-o atare situație, luând act de faptul că sesizarea de neconstituționalitate a fost formulată în termenul de 20 zile, prevăzut de art.77 alin.(1) teza a doua din Constituție, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate este admisibilă sub aspectul respectării termenului în care poate fi sesizată instanța de control constituțional.

16. În vederea analizării îndeplinirii de către prezenta sesizare a celei de-a treia condiții de admisibilitate - *obiectul controlului de constituționalitate*, respectiv stabilirea sferei de competență a Curții cu privire la legea dedusă controlului, este necesară analiza criticilor formulate de autorul sesizării. Examinând temeiurile constituționale invocate în susținerea sesizării de neconstituționalitate, precum și motivarea obiecției formulate, Curtea observă că obiectul criticii în prezenta cauză îl constituie procedura de adoptare a legii, precum și conținutul normativ al acesteia.

17. Așadar, nefiind incident un fine de neprimire a sesizării astfel formulate, Curtea urmează să examineze pe fond obiecția de neconstituționalitate.

18. Potrivit dispozițiilor art.1 alin.(1) din legea criticată, "*Se aprobă transmiterea imobilelor aferente infrastructurii portuare, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor aflate în concesiunea Companiei Naționale <<Administrația Porturilor Dunării Fluviale>> - S.A. Giurgiu în domeniul public al comunei Cetate, în scopul realizării unor obiective de investiții*

în Portul Cetate și al desfășurării unor activități de interes public local, în condițiile legii”.

19. Cu privire la transferul interdomenial al bunurilor proprietate publică, Curtea face referire la jurisprudența sa constantă prin care a statuat interdicția reglementării unui atare transfer prin lege cu caracter individual. Astfel, prin Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, Curtea a reținut că, potrivit art.136 alin.(3) teza finală din Legea fundamentală, raportat la art. 860 alin. (3) teza întâi din Codul civil, în situația în care bunurile formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului ori a unității administrativ-teritoriale, în temeiul unei legi organice, trecerea din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale sau invers operează numai printr-o modificare a legii organice, respectiv prin adoptarea unei legi organice de modificare a legii organice prin care bunurile au fost declarate obiect exclusiv al proprietății publice. În celelalte cazuri, Curtea a reținut că, potrivit art. 136 alin. (2) din Constituție raportat la art. 860 alin. (3) teza a doua din Codul civil, și anume atunci când bunurile pot aparține, potrivit destinației lor, fie domeniului public al statului, fie domeniului public al unităților administrativ-teritoriale, trecerea din domeniul public al statului în cel al unităților administrativ-teritoriale sau invers se face în condițiile legii, respectiv în condițiile art. 9 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, cu modificările și completările ulterioare, și anume la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, după caz, prin hotărâre a Guvernului sau, simetric, la cererea Guvernului, prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local.

20. Totodată, Curtea a reținut, cu valoare de principiu, prin Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, paragraful 31, că, în situația particulară a bunurilor care fac obiect exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, singura posibilitate de transmitere a acestor bunuri din domeniul public al statului în

domeniul public al unităților administrativ-teritoriale este aceea *ut singuli* (în acel caz, prin legea organică de modificare a legii organice prin care terenul a fost declarat obiect exclusiv al proprietății publice). De aceea, în această ipoteză, nu își găsesc aplicabilitate considerentele reținute în jurisprudența Curții, potrivit cărora legile astfel adoptate ar fi neconstituționale, întrucât ar avea caracter individual. Această situație particulară vizează însă numai bunurile care fac obiect exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, întemeindu-se pe prevederile art.136 alin. (3) teza finală din Constituție, raportate la dispozițiile art.860 alin. (3) teza întâi din Codul civil.

21. Pentru celelalte bunuri, care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, Curtea a reținut că transferul se face în condițiile legii, respectiv, pentru cele care trec din proprietatea publică a statului în cea a unităților administrativ-teritoriale, acesta se realizează în condițiile art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998, prin hotărâre a Guvernului.

22. De asemenea, prin Decizia nr. 118 din 19 martie 2018, paragrafele 30-31, făcând referire la Decizia nr. 600 din 9 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.060 din 26 noiembrie 2005, Decizia nr. 970 din 31 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 22 noiembrie 2007, Decizia nr. 494 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 21 decembrie 2013, și Decizia nr. 574 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014, par.21, Curtea a reiterat jurisprudența sa unitară potrivit căreia legea, ca act juridic al Parlamentului, reglementează relații sociale generale, fiind, prin esența și finalitatea ei constituțională, un act cu aplicabilitate generală. Prin definiție, legea, ca act juridic de putere, are caracter unilateral, dând expresie exclusiv voinței legiuitorului, ale cărei conținut și formă sunt determinate de nevoia de reglementare a unui anumit domeniu de relații sociale și de specificul acestuia. Or, în măsura în care domeniul de incidență al reglementării este determinat concret, aceasta

are caracter individual, ea fiind concepută nu pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci, *de plano*, într-un singur caz, prestabilit fără echivoc. În cazul în care Parlamentul își arogă competența de legiferare, în condițiile, domeniul și cu finalitatea urmărite, se încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, viciu care afectează legea în ansamblu. Curtea a mai reținut că acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități, consacrate de art.61 alin.(1) din Constituție, și transformarea acesteia în autoritate publică executivă.

23. În continuare, prin Decizia nr.384 din 29 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.499 din 20 iunie 2019, par.43-45, Curtea a observat că dreptul de proprietate publică este reglementat în Codul civil, cartea a III-a - *Despre bunuri*, titlul VI - *Proprietatea publică*. Codul civil se completează cu prevederile Legii nr. 213/1998, care are ca scop reglementarea regimului juridic al bunurilor proprietate publică și delimitarea, în principiu, a domeniului public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, precum și transferul interdomenial al bunurilor proprietate publică sau privată. Curtea, constatând că transferurile interdomoniale ale bunurilor proprietate publică, reglementate de Legea nr. 213/1998, se fac prin acte administrative - hotărâri ale Guvernului, la cererea consiliilor locale, județene sau a Consiliului General al Municipiului București, precum și la cererea Guvernului, prin hotărâri ale consiliilor menționate, a reținut că această arhitectură a Legii nr. 213/1998 se întemeiază pe dispozițiile art. 102 alin. (1) teza finală și ale art. 120 alin. (1) din Constituție. Pentru a da eficiență dispozițiilor constituționale, legiuitorul a reglementat un regim juridic distinct al bunurilor care fac obiectul proprietății publice a statului și a unităților administrativ-teritoriale. În acest sens,

transferul interdomenial se stabilește în funcție de nevoile acestora, subsecvent transmiterii dreptului de proprietate publică constituindu-se și dreptul de administrare cu privire la bunuri. Cererea de transfer, obligatorie potrivit actului normativ criticat, se face de către Guvern sau consiliile menționate și trebuie să aibă un temei/motiv, iar actul prin care se face trecerea, hotărâre a Guvernului sau a consiliilor, poate fi atacat în fața instanțelor de contencios administrativ.

24. Curtea observă că aceste considerente de principiu sunt aplicabile și în prezenta cauză. Bunurile supuse transferului din domeniul public al statului în domeniul public al comunei Cetate, județul Dolj, sunt nominalizate generic în categoria cuprinsă în capitolul I pct. 22 din anexa la Legea nr.213/1998, intitulată *Lista cuprinzând unele bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale*, care are următorul cuprins: „*Domeniul public al statului este alcătuit din următoarele bunuri: [...] 22. porturile maritime și fluviale, civile și militare - terenurile pe care sunt situate acestea, diguri, cheiuri, pereuri și alte construcții hidrotehnice pentru acostarea navelor și pentru alte activități din navigația civilă, bazine, acvatorii și șenale de acces, drumuri tehnologice în porturi, monumente istorice aflate în porturi, cheiuri și pereuri situate pe malul căilor navigabile, în afara incintelor portuare destinate activităților de navigație*”. Nominalizarea bunurilor în anexa la Legea nr.213/1998, lege organică, nu are semnificația declarării lor ca bunuri ce fac obiect exclusiv al proprietății publice. Enumerarea din anexă are caracter exemplificativ, iar prin aceasta s-a încercat o delimitare, în principiu, a domeniului public al statului, a domeniului public județean și a domeniului public local al comunelor, orașelor și municipiilor.

25. Regimul juridic al bunurilor cu privire la care se intenționează transferul interdomenial (imobile aferente infrastructurii portuare) este stabilit prin Ordonanța Guvernului nr.22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare.

Potrivit dispozițiilor art.6 din acest act normativ, *"infrastructura de transport naval este constituită din [...] infrastructura portuară indiferent de forma de proprietate"*, elemente de infrastructură de cale navigabilă interioară fiind inclusiv *"construcțiile hidrotehnice, precum și terenurile, instalațiile și echipamentele aferente acestora"*. În aceste condiții, având în vedere că infrastructura supusă transferului nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, în lipsa unei declarații exprese a legii organice, aceasta ar fi trebuit trecută din proprietatea publică a statului în cea a unității administrativ-teritoriale prin hotărâre a Guvernului, la cererea Consiliului Local al comunei Cetate, județul Dolj, potrivit art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 în vigoare la momentul adoptării legii criticate. Curtea reține că inexistența acordului unităților administrativ-teritoriale în ceea ce privește transferul bunurilor în patrimoniul acestora, inclusiv al celor din domeniul public, reprezintă o încălcare a principiului constituțional al autonomiei locale, reglementat prin art. 120 alin. (1) din Constituție.

26. În aceste condiții, introducerea prin art.1 din legea supusă controlului a transferului bunurilor prin lege, act ce ține de autoritatea legislativă, într-un domeniu care ține de administrație și autoritatea executivă aduce atingere art. 1 alin. (4) și (5), art.61 alin.(1), art. 102 alin. (1) teza finală și art. 120 alin. (1) din Constituție.

27. Curtea mai constată că este întemeiată și critica privind încălcarea art.147 alin.(4) din Constituție, deoarece, așa cum s-a arătat, nu sunt respectate deciziile Curții Constituționale cu privire la interzicerea reglementării prin lege cu privire la un caz determinat, relevantă fiind Decizia nr.118 din 19 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 27 aprilie 2018. Sunt încălcate, de asemenea, și considerentele de principiu reținute în Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014 și Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, cu privire la încălcarea principiului autonomiei locale și la imposibilitatea constituirii dreptului de administrare concomitent cu acela de proprietate, precum și cele reținute cu privire la situația excepțională în care transferul unui bun din proprietatea publică exclusivă a statului

și a unităților administrativ-teritoriale se poate face prin lege organică (a se vedea, în acest sens, Decizia nr.384 din 29 mai 2019, par.64).

28. În ceea ce privește abrogarea procedurii transferului de bunuri proprietate publică prevăzută în Legea nr.213/1998, ulterior adoptării legii criticate de către Parlament, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.555 din 5 iulie 2019, Curtea reține că intervenția legislativă nu prezintă nicio relevanță în cauză, întrucât validitatea actului prin care operează transferul dreptului de proprietate nu poate fi apreciată decât prin raportare la dispozițiile legale în vigoare la momentul adoptării sale, respectiv data de 26 iunie 2019. Or, la acea dată, prevederile art.9 alin.(1) din Legea nr.213/1998 erau în vigoare și produceau efecte juridice. Mai mult, soluția legislativă cuprinsă în art.9 alin.(1) din Legea nr.213/1998, care prevedea că *”trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se face [...] prin hotărâre a Guvernului”*, a fost preluată de dispozițiile art.292 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, fiind completată cu sintagma *„dacă prin lege nu se dispune altfel”*. Noua prevedere legală nu poate fi interpretată decât în conformitate cu Decizia nr.384 din 29 mai 2019, par.37, 41 și 55, respectiv că transferul unui bun, care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se va realiza prin hotărâre a Guvernului.

29. Pentru considerentele arătate, în temeiul art.146 lit.a) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.11 alin.(1) lit.A.a), al art.15 alin.(1) și al art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și constată că Legea privind transmiterea unor imobile aferente infrastructurii portuare din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor aflate în concesiunea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Dunării Fluviale”- S.A. Giurgiu în domeniul public al comunei Cetate este neconstituțională, în ansamblul său.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 septembrie 2019.

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,

Prof. univ. dr. Valer Dorneanu

MAGISTRAT-ASISTENT ȘEF,

Mihaela Șenja Costinescu